

عنوان مقاله:

ارزیابی علل رشد و گسترش افراط گرایی مذهبی در آسیای مرکزی (۲۰۰۹-۲۰۱۹)

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد سیاسی، دوره 5، شماره 16 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فاطمه بختیارزاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم، قم، ایران

مهدی جاودانی مقدم - استادیار گروه روابط بین الملل، دانشگاه امام صادق (ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پس از تجزیه اتحاد جماهیر شوروی و فروپاشی مدل توسعه کمونیستی و روی کارآمدن رژیم های ریاست جمهوری اقتدارگرا در جوامع آسیای مرکزی، مجموعه ای از عوامل داخلی و خارجی، موجبات اختلال در روند برقراری نهادهای دموکراتیک و توسعه دموکراسی در این جوامع را فراهم کردند. متعاقب آن، پدیده افراط گرایی مذهبی در پنج جمهوری تازه استقلال یافته، به یک نگرانی برای دولتهای منطقه تبدیل شد. از سوی دیگر با بروز انقلاب های عربی و پیامدهای آن در خاورمیانه، وجوه برخی تشابه ها میان جوامع عربی و جوامع آسیای مرکزی، زمینه الهام گیری این مناطق از انقلاب های مذکور را بوجود آورد. در این چارچوب، مقاله حاضر تلاش کرده است تا با بهره گیری از نظریه مشارکت جک اسنایدر، به مطالعه بازخیزش دین به عنوان پدیده ناشی از توسعه سیاسی معاصر که ویژگی عمده آن افزایش تقاضا برای مشارکت سیاسی توده هاست پرداخته و تاثیر آن بر رشد افراط گرایی دینی جوامع آسیای مرکزی را بررسی کند. روش پژوهش در این مقاله، توصیفی - تحلیلی است و از منابع معتبر کتابخانه ای و اینترنتی به شیوه جمع آوری اسناد بهره گرفته است.

کلمات کلیدی:

آسیای مرکزی، افراط گرایی مذهبی، انقلاب های عربی، دموکراسی، داعش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1308293>

